

Stadslægen i Kjøbenhavn, Etatsraad Hoff, som har givet mig Lov til at sige, at han i al Almindelighed stiller sig meget venlig til Forslaget, som det her foreligger. Mere skal jeg ikke sige om hans Standpunkt for ikke at gøre ham ansvarlig for Enkelt-heder, for hvilke vi selv paatage os Ansvaret.

Justitsministeren (Rump): Jeg tager allerede paa dette Stadium Ordet for at udtale mig om det foreliggende Lovforslag og mit Standpunkt til det. Jeg gør det saa meget naturligere, som der alt foreligger et tilstrækkeligt Grundlag for en alsidig Drøftelse af Spørgsmaalet, da man foruden Forslaget og den ærede Ordførers udførlige Udtalelser ved dets Forelæggelse ogsaa har den af den i 1896 nedsatte Kommission afgivne Betænkning, som jeg, skønt Kommissionen jo ikke var nedsat med det Formaal at forberede en Forandring i Lovgivningen, dog har fundet naturlig at bringe til Tingets Kundskab i Anledning af dette Lovforslags forestaaende Behandling. — Ved Lovforslagets Forelæggelse anførte den ærede Ordfører en Ytring af den norske Rigsadvokat Getz om, at det foreliggende Spørgsmaal af alle Tidens brændende Spørgsmaal er et af de vanskeligste. Dette er en Udtalelse, som sikkert de allerfleste kunne tiltræde; der vil ikke let findes nogen, der drager Sætnings Rigtighed i Tvivl; det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal og har været det til alle Tider. Grunden hertil ligger i selve Forholdets ejendommelige Beskaffenhed. Utugten afføder Prostitution; fra denne udbreder sig en stærkt om sig gribende moralsk Smitte, ligesom den avler ødelæggende Sygdomme, som ikke blot ramme de lastefulde, men ogsaa i stort Omfang aldeles uskyldige Personer. Det er derfor naturligt, at ethvert civiliseret Lands Lovgivere skænke Sagen en særlig Opmærksomhed. Men her møder foruden de andre Vanskeligheder den — hvad man i hvert Tilfælde nu turde være fuldstændig paa det rene med — at man staar over for et meget alvorligt og omfattende socialt Onde, uden at man er i Stand til helt at afskaffe det. Følgen heraf bliver, at man maa nøjes med, saa godt som man kan, at søge at begrænse selve Ondet og dets fordærlige Følger. Herom kan man let blive enig. Men naar der saa spørges om, hvorledes man skal høre sig ad for paa hensigtsmæssigste Maade at indskrænke Ondet og dets Følger, hvorledes den retslige Ordning skal

være for at faa en saa taalelig Tilstand som muligt, saa komme de forskellige Meninger frem, og jeg antager, at det vil blive saa alle Dage. Man skulde vel tro, naar man ser hen til, hvorledes adskillige Landes Lovgivninger i en længere Aarrække have sysselsat sig med dette Spørgsmaal, at det ikke vilde være saa vanskeligt nu paa Grundlag af de Erfaringer, som haves, at naa til en Løsning. Jeg skal i saa Henseende henvise til de Oplysninger, som i et af Bilagene til den førnævnte Kommissionsbetænkning indeholdes om den retslige Ordning af Prostitutionen i forskellige andre Lande; der vil man finde en ret stor Mangfoldighed af forskellige Ordninger. Vi kunne tage Danmarks, Tysklands, Englands, Frankrigs og Norges Lovgivninger for os, og vi ville se, at de paa dette Punkt ere højt forskellige. Da den retslige Ordning i de fleste af disse Lande har bestaaet i en længere Aarrække, skulde man tro, at man fra dem maatte kunne finde et Grundlag for en hensigtsmæssig endelig Ordning. Men i Virkeligheden kan man det ikke. Dette hænger sammen med, at det, naar man vil undersøge Resultaterne af de forskellige Landes Bestemmelser, undersøge, hvorledes de faktiske Forhold have udviklet sig i disse Lande, vil vise sig mere eller mindre i den langt overvejende Del af dem, at et er den retslige Ordning og et andet den faktiske Tilstand, idet det som oftest har vist sig, at man har maattet bøje sig for de Vanskeligheder, som Forholdets Natur medfører. Ved Bekæmpelsen af Onderne efter de Anskuelser, der have gjort sig gældende i det enkelte Land, har det ofte vist sig, at man har haft ondt ved at følge, hvad den paagældende Lovgiver har anset for det rigtige. Der har været Bestemmelser i Lovgivningerne, som ikke fuldt have kunnet opfyldes, f. Eks. i den tyske, og Tyskland er dog en Stat, der ret kraftigt søger at gennemføre sine Love. Hertil kommer en anden Ting, nemlig at Oplysningerne om Betydningen af de faktiske Forhold ofte opfattes ganske forskelligt. Dette behøver ikke nærmere at udvikles. Det er bekendt for dem, der have læst de Skrifter, som ere udgaaede fra Mænd, der have beskæftiget sig med Sagen, fra Kommissioner og andre, at man af de samme faktiske Forhold i det enkelte Land har uddraget stik modsatte Konklusioner. Hertil kommer endnu en tredje Ting, som yderligere vanskeliggør Sagen, nemlig den Rolle, som Forargelsen ganske naturligt spiller. Prostitutionen vækker efter sin